

kako primero, v tretji se nagiblje h koncu, v poslednjo pa je vložena glavna misel ali jedro vse pesmi.

Prvi sonet je v Slovincih zložil pesnik Koseski l. 1818. z naslovom »Potažba« (Tolažba). Prešernovi soneti so pa tako izvrstni, da bi človek mislil, bogve koliko sonetov je imel pred seboj, a vendar je imelo slovensko slovstvo takrat le en sam sonet! A genijalni Prešeren je v sonetu združil misel in obliko, kakor se ni posrečilo še nobenemu Nemcu! Vi, otroci, poznate tudi Prešernov sonet »Spominjajte se smrti«, ki je natisnjen v naših čitankah. Prešerna lahko imenujemo kralja slovenskih pesnikov. Do take dovršenosti je prišel, ker se je veliko učil pri drugih narodih. Posebno italijanski pesnik Petrarka mu je bil učitelj v sonetu, nemški pesnik Avgust Bürger pa mu je bil podoben po značaju. Prešeren je poslovenil Bürgerjevo prekrasno balado (pripovedovalno pesem) Lenora. Prešeren je dobro proučil narodno pesništvo in je tudi sam nabral narodne pesmi. Zato je tako preprosto pisal, da ga vsakdo lahko umeje. Seveda Prešeren ni pesnil za otroke, vendar so v njegovih pesmih resnice, ki jih razume tudi mladina. (Dalje.)

Zvezde.

Iz višin milijon zvezd —
angeli zro iz neba.
To oči jim lesketajo,
da vsakogar prepoznajo:
kdor tedaj doma še ni,

naj se še tako solzi,
v črno knjigo vpisan bo,
ko Miklavž bo gledal v njo,
za poredneža izve,
mimo vaše hiše gre.

Daniilo Gorinšek.

ZIMSKA NOČ

